

La Zoe i la Panolis

El rescat del pare de la Zoe

Autors: Èlia Font, Lídia Piquer, Otger Fité, Berta Fornols, Mohamed Boujloud, Mireia Piquer

La Zoe, un esperit d'una nena de 8 anys, es troba un quadre d'un pallaso que l'ajudarà a rescatar el seu pare desaparegut.

L'escriba

Autors: Èlia Font, Lídia Piquer, Otger Fité, Berta Fornols, Mohamed Boujloud, Mireia Piquer

No fa pas gaire temps, era un vespre de tempesta i la meva filla Zoe estava gronxant amb els seu gronxador de color groc. De sobte va començar a diluviar. La Zoe va córrer cap a dins la casa per poder-se refugiar, amb els seus peus descalços.

La seva mascota Panolis, una gallina tigre extingida des de feia molt de temps, l'esperava acorruada al sofà. Un sofà vell i desllorigat. La Zoe es va asseure al sofà i va començar acariciar la Panolis.

De cop i volta, un llamp la va espantar i es va tapar sota una manta mig esparracada. Una ràfega molt forta de vent va obrir una de les finestres de la casa i va apagar la llum de totes les espelmes. El tro que seguia el llamp va fer tremolar el got i les ampolles d'aigua que hi havia sobre una taula corcada.

La Zoe va acariciar la Panolis ben fort perquè brillés. Va aprofitar la poca estona de claror de la gallina per anar a buscar unes espelmes a les golfes. Va pujar unes escales esgarrifoses, podrides i llefiscoses. Va obrir la porta de les golfes, però de tant corcada va caure a terra. Es va dirigir cap a on hi havia les espelmes i quan ja les tenia va sentir una veueta que li demanava ajuda. La Panolis va marxar corrent ben espantada.

La veu que havia sentit la Zoe, era una veueta aguda i riallera. La Zoe es va girar molt ràpidament, va inspeccionar la sala i va veure que al fons de tot hi havia un quadre d'un pallasso rient per sota el nas.

S'hi va acostar ben a poc a poc, i quan va arribar allà, el pallaso li va explicar que la bruixa que representava que m'havia segrestat va tancar el pallaso en un quadre perquè no pogués rescatar-me. El pallaso va acabar promentent a la Zoe que l'ajudaria a trobar-me, però que no la podia acompanyar perquè no podia sortir del quadre.

La Zoe va agafar el quadre del pallaso i el va acomodar al sofà perquè li expliqués què havia de fer. Per ajudar-la a trobar el seu pare li va dir una endevinalla:

- Gran, gran, gran i foradat espera en el bosc amb un fil d'or enganxat.

La Zoe se'n va anar a buscar la Panolis per la casa i es va dirigir cap al bosc seguint el caminet que s'endinsava entre els arbres, fins que va veure una entrada d'una cova amb llum daurada. Però a l'entrada hi havia un ós del color de l'or i es va espantar molt. Tot i així, de seguida es va adonar que l'ós estava ferit. Com que la Panolis tenia poders màgics va poder curar les ferides de l'ós.

L'ós estava molt content perquè l'havien curat i com a agraïment els va donar una urpa molt esmolada i els va ensenyar on hi havia la cova on em podrien trobar.

La Zoe va sortir corrents cap a la cova, però es va entrebancar amb una arrel d'arbre i es va pelar el genoll. En aquell moment una àliga que la Zoe havia ajudat quan era petita se li va acostar i li va proposar que ella la podria portar-la fins a la cova on estava jo tancat.

La Zoe va fer servir l'urpa que l'ós li havia donat per poder desfer la teranyina daurada que em mantenia pres i em va poder alliberar.

Vam tornar tots junts caminant cap a casa. La meva filla em va explicar el que li havia passat amb el pallasso, però jo li vaig dir que el pallasso no era de fiar. Era ell qui m'havia tancat a la cova.

El pallasso havia hipnotitzat la meva filla perquè em prengués l'anell màgic que l'alliberaria de la presó del quadre. I així ho va fer. El pallasso va alliberar-se del quadre per tancar-nos-hi a nosaltres dos. Mentre forcejàvem, el pallasso va aconseguir ferir-me i quan ens estava a punt d'arreplegar, va aparèixer una bèstia enorme. Era l'ós daurat.

L'animal va fer un crit de ràbia que va tremolar la terra i el pallasso es va convertir en pedra amb el so d'una gran riulla màgica.